

وزیر آموزش و پرورش از اجرای کامل یک مگا پروژه خبر داد

پایان ماراتن ۴۰ هزار میلیاردی رتبه بندی

پس از ثبت سوابق و مدارک لازم برای رتبه بندی اما ۲۰ فروردین امسال فرصت مجددی را برای ثبت دوباره، اعتراض یا ویرایش اطلاعات در اختیار معلمان گذاشت.

معلمان در این رتبه بندی اخیر بر این باور بودند که رتبه های اختصاص یافته به آنها غیر واقعی و البته پایین تر از رتبه واقعی آنهاست. از این رو به دنبال این نارضایتی، آموزش و پرورش اعلام کرد که معلمان با شرایط و ضوابط مقرر شده از سوی این وزارتخانه می توانند نسبت به رتبه بندی ها اعتراض کنند تا مجدداً به وضعیت رتبه بندی آنها رسیدگی شود.

برای مثال عدم دسترسی به شبکه اینترنت در مناطق عشایری و مرزی با تایید رئیس هیات ممیزه منطقه؛ فوت بستن درجه یک در بازه زمانی ثبت اعتراض با ارائه گواهی فوت معتبر؛ بیماری حاد فرد و بستن درجه یک وی با ارائه گواهی بستری و پذیرش بیمارستان یا واحد درمانی، مسافرت های از پیش تعیین شده به خارج از کشور با ارائه گذرنامه دارای مهر خروج و ورود از مرزهای قانونی، بروز اشتباهات موثر در تشخیص فرآیندها به دلایل موجه و اسناد قابل قبول در چهارچوب قانون و آیین نامه اجرای رتبه بندی معلمان با تایید رئیس هیات ممیزه منطقه.

معلمان براساس دارا بودن هر مولفه امتیاز درصدی لازم جهت رتبه بندی را دریافت می کردند، مثلاً ارزیابی عملکرد آموزشی و اداری و تجربی ۳۰ درصد، سنجش عمومی دانش، بینش و مهارت های تعلیم و تربیت در ابعاد شایستگی عمومی، تخصصی و حرفه ای ۴۰ درصد و ارزیابی حرفه ای و تخصصی ۳۰ درصد بود. البته بسته ارزیابی به جز این بسته، بسته ها با اشکال و مولفه های دیگری مانند سنجش عمومی دانش، بینش و مهارت های تعلیم و تربیت در ابعاد شایستگی عمومی، تخصصی و حرفه ای هم داشتند. آمارها می گویند که بیش از ۴۰ هزار میلیارد تومان برای اجرای آن اختصاص یافت. بر همین اساس انتظاری می رفت که روند رتبه بندی معلمان در نهایت باید منجر به ایجاد رضایت نسبی در میان قشر فرهنگی های کشور شود اما ظاهراً سوء مدیریت مسئولان مربوطه در اسفند ماه منجر به نارضایتی گسترده فرهنگیان بابت معوقات رتبه بندی شد. رتبه بندی نیز به این شیوه است که:

- رتبه اول آموزشیار معلم با ۴۶۰ امتیاز
- رتبه دوم مربی معلم با ۵۳۰ امتیاز
- رتبه سوم استادیار معلم با ۶۰۰ امتیاز
- رتبه چهارم دانشیار معلم با ۷۵۰ امتیاز
- رتبه پنجم استاد معلم با ۹۰۰ امتیاز

طرح رتبه بندی است و اگر بخواهند از مهرماه ۹۷ آن را اجرا کنند، بودجه کنونی کفاف آن را نمی دهد. تا اینجای کار برای اجرای این طرح کش دار کمبود بودجه بهانه شد.

در سال ۹۸ محسن حاجی میرزایی، وزیر وقت آموزش و پرورش، رتبه بندی معلمان را یکی از اولویت های کار خود در دوران وزارت اعلام کرد که بودجه لازم برای این اجرایی شدن این طرح در سال ۱۴۰۰ در نظر گرفته شده است. خردادماه ۱۴۰۱ بود که بالاخره پس از کش و قوس های فراوان و نزدیک به ۱۰ سال و لایحه و طرح های مختلف، قانون رتبه بندی معلمان به تصویب مجلس رسید. در آیین نامه اجرایی قانون نظام رتبه بندی معلمان آمده است که این رتبه بندی به منظور افزایش کیفی فرآیند تعلیم و تربیت، اعتلای کرامت و منزلت اجتماعی معلمان، استقرار نظام پرداخت ها براساس تخصص و شایستگی ها، عملکرد رقابتی معلمان، مهندسی نیروی انسانی، توسعه مستمر و نظام مند شایستگی های عمومی، تخصصی، حرفه ای و تربیتی و کیفیت عملکرد معلمان، تقویت انگیزه و رضایت مندی شغلی و ارتقای تعهد و تقویت هویت حرفه ای معلمان براساس نقشه جامع علمی کشور و سند تحول بنیادین آموزش و پرورش اجرا می شود. برای رتبه بندی معلمان هم بسته ارزیابی با درصد های مختلف وجود داشت که

زینب مرزوقی

خبرنگار گروه جامعه

ماجرای سال ۹۲ و به دنبال تصویب سند تحول بنیادین آغاز شد. در پی تصویب سند تحول بنیادین و با توجه به ارتقای منزلت اجتماعی و جایگاه حرفه ای منابع انسانی، با تاکید بر نقش الگویی و جایگاه معلم، طرح رتبه بندی معلمان مطرح شد. لایحه رتبه بندی در همان سال توسط دولت به مجلس ارائه شد اما به علت ایهامات رد شد تا اینکه در اسفند ۹۳ در قالب قانون مدیریت خدمات کشوری به تصویب رسید و براساس آن، مرحله اول این طرح در سال ۹۴ اجرایی شد.

پس از آن در سال ۹۵ و در جریان تدوین برنامه ششم توسعه، رتبه بندی معلمان به عنوان تکلیفی قانونی در ماده ۶۳ قانون برنامه ششم توسعه مطرح شد و با توجه به ابلاغ این قانون در ابتدای سال ۹۶ باید تهیه لایحه رتبه بندی از زمان شروع برنامه ششم در دستور کار آموزش و پرورش و دولت قرار می گرفت و حداکثر تا قبل از بسته شدن لایحه بودجه ۹۷ به مجلس ارائه می شد. در اوایل سال ۹۷ اما سید محمد بطحایی، وزیر وقت آموزش و پرورش اعلام کرد که اعتبارات وزارت آموزش و پرورش در سال جاری برای پرداخت های طرح رتبه بندی کفایت نمی کند، یعنی اعتباراتی که در بودجه ۹۷ پیش بینی شده، صرف نظر از اجرای

اینها اظهارات وزیر آموزش و پرورش در دوره سرپرستی اش بر این وزارتخانه بود. او در تیرماه هم درباره وضعیت اعتراضات و رتبه بندی ها گفته است: «رتبه بندی معلمان در مرحله رسیدگی به اعتراضات است و در سطح مناطق هم کارشان بالا رفته است. در رسیدگی به اعتراضات باید یک پله بالاتر بررسی شود، اگر کسی رتبه شهرستانی یک و دو دارد، در مرحله اعتراض باید کشوری پیگیری شود. کار درحال انجام است و از وعده خودمان عقب نیستیم.»

صحرائی بالاخره روز گذشته در رابطه با تعیین تکلیف این اعتراضات به رتبه بندی در حاشیه جلسه هیات دولت و در جمع خبرنگاران خبر داد که رتبه بندی (معلمان) و موضوع صدور احکام جدید مبتنی بر نتایج اعتراضات از هفته آینده آغاز می شود و کسانی که اعتراض شان وارد شده است، رتبه شان ارتقا می یابد و رتبه جدید می گیرند.

بیش از ۴۰ هزار میلیارد تومان بودجه رتبه بندی

است رتبه برخی افراد تنزل یابد، البته امیدوارم رتبه هیچ فردی کاهش نیابد و اعلام کردم اگر رتبه برخی افراد تنزل داشت، آن را نگه دارند تا هماهنگی های لازم در کمیسیون ها انجام شود. کارگروه نظارت و ارزیابی رتبه های اعطاشده به معلمان را بررسی می کند تا مشخص شود به ویژه در رتبه های ۴ و ۵ تا چه اندازه رتبه های اعطاشده دقیق است. یکی از اشکالات قانون رتبه بندی معلمان این است که برای رتبه بندی سقف بودجه تعیین کرده است، آموزش و پرورش اعلام کرد هر فردی باید رتبه خود را بگیرد، بنابراین نیاز به بودجه افزایش یافت و در اینجا بین آموزش و پرورش و سازمان برنامه بودجه اختلاف ایجاد شد و با دستور رئیس جمهور برای رتبه بندی ۵ هزار میلیارد تومان اضافه تر پرداخت شد.

بارگذاری مدارک برایمان مبهم بود

حتی اشتباهاتی که برای خود من و همکاران دیگرم پیش آمد هم به وجود نمی آمد، اما می بینید که هنوز منتظر هستیم تا جواب اعتراضم بیاید؛ چراکه دلیل اصلی اش این بود که من متوجه نبودم کدام مدرک را در کدام قسمت بارگذاری کرد. باید از اول روند روشن تر می شد یا حداقل گواهی مدارکی که از خود سازمان دریافت کرده بودیم را خود سازمان در پنل هایمان اعمال می کرد. مورد بعدی هم این است که روند رتبه بندی بسیار طولانی شد ولی ما هنوز خروجی درستی از طرح رتبه بندی نگرفتیم. همچنین از دیگر موارد مبهم در بارگذاری مدارک این بود که ما باید مدارک پیش از شهریور

شایستگی های حرفه ای و تخصصی امتیاز بالاتر، اما نکته مهم این است که باید در هر شایستگی، کف امتیاز را کسب کرده باشند و اگر این اتفاق نیفتاد در هر شایستگی که کف امتیاز را کسب کردند، در مجموع امتیاز آن برای فرد محسوب می شود. فرصت بارگذاری مدارک جدید در بخش هایی از رتبه بندی فراهم شد که معلمان به آن اعتراض داشتند، همچنین ۴۵ هزار معلم رتبه ندارند و ۳۵ هزار نفر رتبه خود را مشاهده می کنند اما سامانه برای آنها بسته است که این افراد تا پایان اردیبهشت تعیین تکلیف می شوند. او همچنین درباره اعتراضات ثبت شده درخصوص رتبه بندی ها اعلام کرده بود که رتبه های اعطاشده به ویژه رتبه های ۴ و ۵ بررسی می شود. اعتراضات به رتبه بندی کاملاً جدی بررسی می شود و ممکن

صحرائی، وزیر فعلی آموزش و پرورش در اردیبهشت ماه درباره رتبه بندی معلمان گفته بود که بیش از ۴۰ هزار میلیارد تومان برای اجرای رتبه بندی اختصاص یافته است و هم اکنون با نگاه حمایت از معلمان درحال بررسی اعتراضات به رتبه بندی هستیم و بیش از ۲۰۰ هزار نفر به رتبه خود اعتراض دارند و ۷۰ درصد نیز از رتبه های خود رضایت دارند. فردی که اکنون رتبه یک را کسب کرده، سه سال آینده باید این رتبه را احراز کند و بر این اساس بنا بر افزایش رتبه اش تنزل می یابد و اگر دوبار تنزل رتبه داشت از شغل معلمی به اداری منتقل می شود. در جریان رتبه بندی، نخستین فردی که به معلمان امتیاز می دهد، مدیر مدرسه است و پس از آن مدیر منطقه، اما موضوع شیوه امتیاز دادن برای آنها به خوبی جا نیفتاده است. ممکن است معلمی ۹۰۰ امتیاز در رتبه بندی داشته باشد، به عنوان مثال در شایستگی های عمومی ۱۲۰ امتیاز کسب کرده باشد و در

از جمله مواردی که مورد اعتراض معلمان بوده، مبهم بودن مدارک لازم برای بارگذاری در سامانه بود. یعنی معلم دقیقاً نمی دانست که کدام مدرک، تقدیرنامه یا گواهی دوره ضمن خدمت را در چه قسمتی باید بارگذاری کند. برای همین زمان از دست رفت و در نهایت رتبه اعلام شده برای خیلی از معلمان، رتبه عادلانه ای نبود. یکی از معلمان که این روزها منتظر بررسی نهایی اعتراضات به رتبه بندی معلمان است در گفت و گو با «فرهیختگان» گفت: «با توجه به اینکه وزارت آموزش و پرورش یک خانواده بسیار بزرگی است، فکر می کردم که طرح رتبه بندی به ما یک دورنما و تصویری بدهد از اینکه معلمان در عالم تدریس و معلمی، کدام یک بالاتر و کدام پایین تر از همکارانش است. اما آنچه اتفاق افتاد و در گفت و گو با سایر همکارانم احساس

است، اینجاست که خلایک روابط عمومی که بتواند اقتضات را درک کند و با قالب های متناسب آن را به معلمان انتقال دهد کاملاً محسوس است. البته به طور کلی مساله رتبه بندی فراتر از اینهاست. باید بررسی کنیم کاری که صورت گرفته واقعا منزلت اجتماعی معلم را بالا برده یا خیر؟ این اتفاق بزرگی بود و اینکه بعد از ۱۰ سال شعار دولت ها و مجلس ها بالاخره عدد قابل توجهی برای رتبه بندی اختصاص پیدا کند کار بزرگی است. اما چه چیزی باعث می شود که این زحمت هدر برود؟ اینکه این امر را به منزلت اجتماعی معلم گره بزنند و معلمان را در یک رقابت بیهوده و ضد تربیتی بیندازند.»

اما اگر واقعا آقایان دلسوز بودند به جای استقرار نظام رتبه بندی که یک عرصه رقابت ضد تربیتی برای افزایش حقوق باز کرد، یک نظام ترمیم مستقر می کردند. وقتی قرار بود یک مبلغی اضافه شود، آن مبلغ را می شد از طریق فوق العاده ویژه ها اضافه کرد. شروع این بازی در مجلس انتها ندارد و میزان رضایت مندی را افزایش خواهد داد. این مدلی که پیاده شده کاملاً یک مدل پروپاگاند است. معلم هم بازیچه شده است. در رتبه بندی و فرآیند هایش،

علی فلاح کار، دبیرکل جمعیت فرهنگیان جوان در گفت و گو با «فرهیختگان» در رابطه با رتبه بندی معلمان گفت: «به نظر من اساس رتبه بندی غلط بوده است؛ چراکه آموزش و پرورش یک نظام مالی مستقر کرده و گفته است که می خواهم با استقرار یک نظام سنجش، معلم پرکارم را از معلم متوسط جدا کنم. از طرف دیگر میانگین درافتی معلمان پایین بوده است. یعنی آمدند میانگین درافتی معلمان را با ارتقای رتبه شغلی شان گره زدند. گره زدن این دو مولفه اساساً غلط است. مجلس فعلی و قبلی توقعی را به وجود آورد که این افزایش حقوق باید اتفاق بیفتد که توقع درستی هم بوده است.